

Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

**Св. Рівноапостольна Ніна,
Просвітитель Грузії**

**St. Nina, Equal-to-the-
Apostles, Enlighter of
Georgia**

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
kutash@unicorne.org

**«Господи, зійди Своє милосердя на
цей нарід.»**

На 27-го січня (це – 14-го січня за юліанським календарем) ми святкуємо пам'ять надзвичайної жінки, Св. Ніни, яку Церква називає «Рівноапостольною», тому що через її служіння країна Грузія стала однією з найперших Християнських держав.

Ніна була родичкою Св. Юрія і народилася в Кападокії – сьогодні це частина Туреччини. Її батько – римський генерал Завулон а мати, дружина його, Сосана. Коли вони повернулись до Віри Христової їхнє життя драматично перемінилось. Вони продали свої власності і перенеслись у Єрусалим. Завулон відчув, що він повинен взяти на себе подвиг чернецтва а дружину його, Сосану, її

**“O Lord, send down Thy mercy upon
this nation.”**

On January 27 (which is January 14 on the Julian Calendar), we celebrate the memory of a remarkable woman, St. Nina, whom the Church calls “Isapostolos” which means “Equal to the Apostles”. It was by her ministry that the nation of Georgia became one of the first Christian nations.

Nina (also called Nino) was a relative of St. George and was born in Cappadocia (today a part of Turkey). Her father was the Roman general, Zabulon, and her mother, his wife, Sosana. Their acceptance of the faith of Christ brought a dramatic change to their lives. They sold their possessions and moved to Jerusalem. Zabulon felt that he must take up the labours of a Monk, and his

дядько, Патріарх Єрусалимський Ювеналій, посвятив в сан Дияконіси і доручив їй догляд над убогими та недужими.

Ніну віддали в опіку побожної старенької жінки, Сари. Вона виховала її у Вірі і розказала їй про країну Грузію, яку за часи Римської імперії називали Іберією, а по-грузинському «Сакартвело», та в якій був похований Христовий Хітон в обіймах жінки, що називалася Сидонія, під деревом кипарисом.

Передання каже, що коли Апостоли вирішували, хто куди мав би піти проповідувати Євангелію, то Мати Ісусова, Марія, вибрала була цю країну, але Бог об'явив їй, що на разі не повинна вона туди йти, бо за деякий час прийде хтось інший, що піде туди на цю працю за її благословенням і під її приводом. І так, через декілька століть, молоденька Ніна мала видіння Богородиці, яка поблагословила її піти в Грузію на проповідь і дала їй Хрест сплетений з гілок виноградини, який потім і став символом Грузинського Християнства.

Зі страхом і трепетом, але з твердою вірою в Господа, Ніна здобула благословення свого дядька, Патріарха, і рушила в Грузію в супроводі іншої молоді жінки з Риму, Св. Ріпсімії, з деякими слугами. Язичницький імператор, Діоклетіян, який мав пустити в рух одне з найсуворіших переслідувань Християн, відчув глибоке приваблення до красивої Ріпсімії і хотів одружитися з нею. Вона відмовила йому, зрозумівши, що Господь покликав її бути разом у місії з Ніною. Діоклетіян дав знати королеві Вірменії, Тілідату, про подорожніх. Цей король теж, побачивши красиву молоденьку Християнку, старався здобути її як свою дружину. Коли вона й йому відмовила він дуже розсердився і жорстоко замучив її та її слуг.

wife, Sosana, was ordained a deaconess by her brother, Juvenal, the Patriarch of Jerusalem, who asked her to take up ministry to the poor and infirm.

Nina was left to the care of a pious old woman, Sara, who raised her in the Faith and told her about the land of Georgia, called Iberia in Roman times, and in Georgian "Sakartvelo", where the Robe of Christ was buried in the embrace of a woman named Sidonia under a cypress tree.

Tradition says that when the Apostles were deciding who was to go to which nation to preach the Gospel that Jesus' Mother, Mary, herself had chosen this land, but had been divinely directed to put this off, for another was coming some time hence who would do this work under her guidance and blessing. And so several centuries later the young Nina had a vision of the Theotokos who blessed her to go Georgia and gave her a cross made of grapevines, which later became the symbol of Georgian Christianity.

With fear and trembling, but with firm faith in the Lord, Nina, upon receiving the blessing of her uncle, the Patriarch, set off for Georgia with another young woman from Rome, St. Rhipsimia, and some attendants. The pagan Emperor, Diocletian, who was to unleash one of the fiercest of persecutions of Christianity, was greatly attracted to the lovely Rhipsimia and wished to marry her. She refused, feeling called by the Lord to accompany Nina. Diocletian sent word of the travelers to the king of Armenia, Tiridates. This king, too, upon seeing the beautiful young Christian sought to make her his wife. When she refused he had her and her attendants cruelly put to death.

Accompanied by the prayers of these Martyrs, Nina pressed on to Georgia where she met some Mtskhethian shepherds. They led her to the place

А Ніна, супроводжена тепер Молитвами цих Мучеників таки добралася до Грузії, де її зустріли Мцхетські пастухи. Вони повели її до місця, де король Міріян зі своїми підданими поклонялись дуже показним золотим ідолам. Ніну дуже засмутив такий вияв ідолопоклонства і вона помолилася до Господа, щоб Він показав, що це Він справжній Бог, що створив Небо і землю і що приніс спасіння людському роду. Зразу зірвалася сильна буря, яка цілком знищила ідолів і їхній храм.

Ніна замешкала на повір'ю у городників королівських, які цим отримали велике благословення і стали її першими наверненнями. Скоро сама королева Нана теж навернулася до Христа, здобувши uzдоровлення від важкої недуги. Король Міріян утримувався і навіть сердився, що такий вплив здобуває молода чужинка над його народом. Але одного дня, коли він був на полюванні настала глибока темрява у лісі. З переляку він викликнув до Бога, якого проповідує смиренна Ніна. Темрява зразу зникла і Міріян став глибоко вірити в Христа. І так Грузія стала Християнською державою. Скоро після цього Ніна упокоїлась. На місці, де був похований Хітон Христовий побудували великий Собор і народ Грузії до нині величає Христа своїм прекрасним співом та побожними звичаями.

Як чудово чути про навернення цілих держав до Христа! Народ України звернувся до Господа в р. 988 і Христова наука глибоко вплинула на нашу культуру. Однак треба нам усвідомлювати, що приналежність до культури чи традицій Християнського народу не спасає нас. Для цього треба особистого навернення та відданості до Господа і до Його науки. Ніколи не здобувається воно в самотності, бо ж Бог створив нас так, щоб наше життя перепліталось з іншими. Але все одно ми самі маємо рішуче й послідовно навертатися до Нього разом з іншими

where the King, Mirian, with his people were about to worship some imposing golden idols. Nina was very sorrowful at this expression of idolatry and asked the Lord to show that He was the true God, Who had created Heaven and earth and had brought salvation to the human race. A fierce storm immediately arose and the idols and their temple were completely destroyed.

Nina took up residence in the yard of the royal gardeners, who were greatly blessed by this and became her first converts. Soon the Queen herself, Nana, accepted the Faith of Christ upon being healed of a terrible illness. King Mirian resisted and was somewhat resentful of the influence of the faith of this young stranger upon his people. But one day, while he was hunting, a strange darkness enveloped the forest, and in fear he cried out to the God proclaimed by the humble Nina. The darkness lifted immediately and Mirian became a firm believer in the teachings of Christ. And so Georgia became a Christian nation. Nina reposed in the Lord soon after. A great Cathedral was built over the place where Christ's Robe was buried and the people of Georgia continue to honour Christ with their beautiful singing and pious traditions.

It is wonderful to hear of the conversion of whole nations to the Gospel. The people of Ukraine turned to the Lord in 988 and the message of Christ has profoundly influenced our culture. We must, however, always recall that it is not adherence to the culture or tradition of a Christian nation that we are saved. Salvation requires our personal repentance and commitment to the Lord and His ways. It is never achieved in solitude, for God has so made us that our lives are intertwined with others. But it is still up to us to firmly, decisively and consistently keep on turning to Him with others and for others. In this way the Prayer of St. Nina cited above as well as those of the other Equals-to-the-

<p>людьми та ради них. Саме так Молитва Св. Ніни, наведена вище, разом з Молитвами інших Рівноапостольних приносить блаженні наслідки в нашому житті та в житті безчисленних інших людей навколо нас.</p>	<p>Apostles shall bear fruit in our lives and the lives of countless people around us.</p>
---	--

January 25, 2012